

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гзз1 3/2024
09.01.2025. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Националне службе за запошљавање у Крагујевцу, Филијала Нови Сад, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о захтеву туженог за заштиту законитости изјављеном против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1939/20 од 24.09.2020. године, у седници одржаној 09.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев туженог за заштиту законитости изјављен против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1939/20 од 24.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 82/2019 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим тражи да се обавезе тужени да му исплати износ од 384.189,20 динара, са законском затезном каматом, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.742,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог туженог за ослобађање од плаћања судске таксе у овој правној ствари.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1939/20 од 24.09.2020. године, жалбу тужиоца делимично усвојио, а делимично одбио, па је пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 82/2019 од 30.01.2020. године, у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву и у делу одлуке о трошковима парничног поступка преиначена тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 384.189,20 динара и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је у делу одлуке о законској затезној камати обрачунатој на главни дуг, пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је лично изјавио захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 403.-435. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да захтев туженог није дозвољен.

Ванредни правни лекови прописани су у глави XXVIII Закона о парничном поступку и то су: ревизија; захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и понављање поступка. Захтев за заштиту законитости није ванредан правни лек прописан Законом о парничном поступку, док захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 421. став 1. истог Закона, може да поднесе Републички јавни тужилац.

На основу одредбе члана 85. став 3. Закона о парничном поступку, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат.

Имајући у виду да је тужени, против правноснажне пресуде донете у другом степену изјавио ванредни правни лек који није прописан Законом о парничном поступку и да га, у том поступку, не заступа адвокат нити је он сам адвокат, следи да његов захтев није дозвољен, па је Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**